

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana, Boico Victor și Plămădeală Ghenadie

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului Samoilă Ion și de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Samoilă Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

*Samoilă Ion XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 05.01.2018 – 12.07.2019;

Instanța de apel: 21.06.2021 – 03.11.2021;

Instanța de recurs: 21.01.2022 – 23.05.2022.

Asupra recursurilor ordinare în cauză, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iulie 2019, cauza fiind judecată în ordinea procedurii prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală, **Samoilă Ion XXXXX** a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În corespundere cu prevederile art. 85 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepsei stabilite prin sentința pronunțată de Judecătoria Florești la 24.06.2013 (4 ani și 6 luni închisoare), la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, lui Samoilă Ion XXXXX, i s-a stabilit o pedeapsă definitivă de 5 (cinci) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu calcularea acestui termen de la data reținerii inculpatului de către poliție.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a reținut că Samoilă Ion XXXXX, de la 18.11.2017 ora 19.00 până la 19 noiembrie 2017 ora 04.17.13, acționând cu intenție directă, în scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se în apartamentul nr. 90 de pe str. Vasile Lupu 61/5, mun. Chișinău, a sustras pe ascuns un laptop de model „Asus” la preț de 7 000 lei, un telefon mobil de model „Samsung Galaxy” cu cartela SIM XXXXX, la preț de 3 200 lei, o scurtă din stofă la preț de 1 000 lei, încălțăminte de iarnă la preț de 800 lei și mijloace bănești în sumă de 1 000 lei ce aparțin cet. Pogreban Alexandru, după care, cu bunurile sustrase a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Pogreban Alexandru un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 13 000 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal – furtul, *adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșită cu cauzare a daunelor în proporții considerabile*.

2. Nefiind de acord cu sentința nominalizată împotriva acesteia a declarat apel *inculpatul Samoilă Ion*, care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și stabilirea unei pedepse neprivative de libertate în baza art. 90 Cod penal. Cerința în cauză, inculpatul a argumentat-o prin următoarele:

- cu titlu de circumstanțe atenuante, prima instanță a reținut: contribuirea activă a inculpatului la descoperirea infracțiunilor, cauza dată a fost examinată prin prisma art. 364¹ Cod de procedură penală, personal a solicitat judecarea cauzei conform procedurii simplificate printr-un înscris autentic;

- a mai atenționat se căiește sincer de cele comise, anterior nu a fost judecat, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv la locul de trai;

- instanța de fond nu a ținut cont de rolul și comportamentul inculpatului, care a contribuit activ la descoperirea infracțiunilor în cauză;

- în calitate de circumstanțe excepționale pentru o pedeapsă mai blândă pot servi atât circumstanțe separate distincte prevăzute la art. 76 Cod penal, cât și cumulul lor precum și alte circumstanțe ce atenuază răspunderea, neprevăzute de lege;

- executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime de pedeapsă, care va fi cea mai eficientă pentru atingerea scopului legii penale. Pedeapsa mai aspră în limitele prevederilor articolelor, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța în sensul dat, instanța de apel a constatat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus indicată, care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Concomitent, instanța de apel a relevat că sentința primei instanțe a fost contestată doar de inculpat în partea individualizării pedepsei penale, solicitând stabilirea unei pedepsei mai blânde prin prisma art. 90 Cod penal, *inclusiv nefiind de acord cu cumularea pedepselor pentru infracțiunile comise anterior*, iar ce ține de constatarea vinovăției, sentința sub acest aspect nu a fost atacată.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*).

Vis-a-vis de categoria și termenul pedepsei penale, instanța a ajuns la concluzia că la stabilirea categoriei pedepsei, corect au fost aplicate prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate

În acord cu prevederile art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Careva circumstanțe atenuante în corespundere cu prevederile art. 76 Cod penal și circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, în privința lui Samoilă Ion, instanța nu a reținut.

Alegațiile indicate de inculpat în cererea de apel, cu referire la faptul că acesta pe tot parcursul examinării cauzei, nu a încercat să facă declarații, alte acțiuni procesuale care ar fi creat dificultăți și nervozitate la desfășurarea și examinarea cauzei penale date au fost respinse ca nefondate, or, reieșind din materialele cauzei, instanța de apel a conchis că la jucarea cauzei în prima instanță, inculpatul Samoilă Ion s-a eschivat de la obligația de a se

prezenta la ședințele de judecată. Astfel, la data de 22.05.2018 s-a dispus aducerea silită a inculpatului (f.d. 104). Iar, la data de 13.12.2018 instanța a dispus anunțarea în căutare a inculpatului Samoilă Ion (f.d. 146), în rezultat, în privința acestuia a fost pornit duplicatul dosarului de căutare nr. 2018250006 (f.d. 151). Conform Notei informative a Inspectoratului de Poliție Anenii Noi nr. 34/21-7798 din 10.06.2021, s-a adus la cunoștință faptul că Samoilă Ion XXXXX, a.n. XXXXXX, fiind anunțat în căutare prin d/c nr. 201825006 din 30.09.2019 în baza încheierii nr. 1-15/2018 a fost reținut la data de 09.06.2021 (f.d. 206).

De asemenea, a fost respins ca fiind declarativ argumentul apelantului, precum că anterior nu a fost judecat, însă, reieșind din informațiile anexate la dosar, inculpatul Samoilă Ion anterior a mai fost condamnat. Respectiv, prin sentința din 08.06.2012 și sentința din 11.10.2018, Samoilă Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 192¹ alin. (2) și art. 192¹ alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilite pedepse privative de libertate, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune, în ambele cazuri.

În continuare, instanța de apel a mai reținut că inculpatul Samoilă Ion nu s-a abținut de la comportamentul său infracțional și la data de 24.06.2013, prin sentința Judecătorei Florești acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni.

Deci, instanța de judecată întemeiat a reținut faptul că inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală de mai multe ori, antecedentele penale caracterizând negativ personalitatea inculpatului.

Totodată, relevant speței este și faptul că *din dosar nu sunt careva informații despre executarea pedepsei respective de către inculpatul Samoilă Ion*. Însă, conform revendicării anexate la dosar se observă faptul că acesta și anterior s-a eschivat de la organul de urmărire penală. Deci, *inculpatul Samoilă Ion a comis infracțiunea analizată în prezenta cauză, în condițiile în care acesta se afla în urmărire și se ascundea de la executarea unei pedepse privative de libertate stabilite printr-o sentință definitivă*.

Așadar, această conduită a inculpatului, realizată după pronunțarea sentințelor de condamnare la privațiune de libertate, semnifică faptul că inculpatul Samoilă Ion nu ține cont de actele procesuale de dispoziție emise în privința sa, iar acestea nu sunt în stare să influențeze conduita inculpatului. Mai mult de atât, instanța a remarcat că trecutul infracțional al inculpatului Samoilă Ion demonstrează că acesta nu este în stare să-și respecte angajamentele asumate, iar măsurile de pedeapsă mai blânde, inclusiv pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei, sunt ineficiente și nu sunt capabile să influențeze comportamentul acestuia de corectare.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

- *avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului Samoilă Ion*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea

acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului se menționează că instanțele inferioare au cumulată pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare, stabilit prin sentința emisă de Judecătoria Florești la 24.06.2013, pe care inculpatul deja a executat-o.

Prin certificatul eliberat de Penitenciarul nr. 8-Bender nr. 5/1181 din 27.10.2021 s-a confirmat că deținutul Samoilă Ion XXXXX s-a deținut în Penitenciarul nr. 8-Bender în perioadele 16.01.2015-16.11.2016, 08.12.2016-17.02.2017, condamnat la 24.06.2013 de către Judecătoria Florești, eliberat după executarea efectivă și integrală a pedepsei cu compensare a 84 zile privilegiate de muncă, la data de 17.12.2017.

Prin certificatul elibera de Penitenciarul nr. 17-Rezina nr. 5/3281, 5/C-136/21 din 19.10.2021 s-a confirmat că deținutul Samoilă Ion XXXXX, la 17.02.2017 a fost eliberat din Penitenciarul nr. 8-Bender cu executarea efectivă și integrală a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Florești din 24.06.2013.

Potrivit prevederilor art. 85 Cod penal, dacă după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - termenul de 15 ani.

Norma penală enunțată nu este aplicabilă speței în cauză, întrucât condamnatul și-a executat pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare, stabilită prin sentința pronunțată de Judecătoria Florești la 24.06.2013.

Consideră recurentul că astfel, a avut loc violarea dreptului la un proces echitabil, prin emiterea unei hotărâri nemotivate, contrar art. 6 din Convenție, care garantează dreptul la un proces echitabil, unde Curtea a notat că: *Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa;*

- **avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Samoilă Ion**, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În sensul argumentării cerințelor invocate în recurs, apărătorul afirmă că instanțele de fond nu au respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, ceea ce denotă ineficiența condamnării condamnatului la pedeapsa stabilită. Instanțele de judecată nu au ținut pe deplin cont de regulile de individualizare a pedepsei și nu s-au expus argumentat asupra circumstanțelor cauzei, astfel pronunțând hotărâri nemotivate.

Așadar, la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, instanțele de judecată nu au dat o deplină eficiență următoarelor circumstanțelor: condamnatul a recunoscut vina în cele comise; se căiește sincer de cele comise, ceea ce denotă faptul că a conștientizat pericolul social al faptelor comise, precum și urmările acestor fapte; a conlucrat cu organul de urmărire penală – această conduită postinfracțională, diminuează pericolul social al faptelor sale. Urmări grave pe cauză nu au survenit, circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal nu au fost reținute, infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave (art. 16 Cod penal).

Totodată, se mai atenționează că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia de a cumula pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoria Florești din 24.06.2013, or aceasta deja a fost executată efectiv de către inculpat, acest aspect fiind invocat și în cadrul ședințelor de judecată.

Mai consideră recurenta că, în privința condamnatului sunt aplicabile prevederile Legii nr. 243 din 24.12.2022 privind Amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței R. Moldova.

4.1. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință, prin care solicită inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate, din motiv că instanța de apel a adoptat o decizie legală și motivată.

5. Judecând recursurile ordinare declarate și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acestea urmează a fi admise în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Astfel, Colegiul subliniază că instanța de apel, la judecarea cauzei soluționează următoarele chestiuni de drept: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

În speță se atestă că, recurenții sunt de acord cu circumstanțele de fapt și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică hotărârea recurată sub aspectul individualizării greșite a pedepsei aplicate, iar motivele invocate Colegiul le consideră întemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă

instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Din conținutul hotărârilor pronunțate pe caz, rezultă că instanțele de fond au stabilit inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, după care, constatând necesitatea aplicării prevederilor art. 85 Cod penal, s-a făcut trimitere la sentința Judecătorei Florești din 24.06.2013, prin care Samoilă Ion a fost condamnat la 4 ani și 6 luni închisoare, cumulând parțial pedeapsa stabilită de această instanță, cu numirea unei pedepse definitive pe un termen de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis

Însă, potrivit răspunsului parvenit de la Administrația Penitenciarului nr. 17–Rezina la interpelarea avocatului Croitor Alexei, se explică faptul că Samoilă Ion XXXXX a.n. XXXX a fost condamnat prin sentința Judecătorei Florești din 24.06.2013 în baza art. 192¹ alin. (2) Cod penal, iar în baza art. 84 alin. (4) Cod penal s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei mun. Chișinău, sediul Botanica din 11.10.2012, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă pe un termen de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Tot aici, se menționează că la data de 17.02.2017, Samoilă Ion a fost eliberat din Penitenciar nr. 8 – Bender cu executarea efectivă și integrală a pedepsei (f.d. 49, vol. II).

La fel, în adresa Curții Supreme de Justiție, la data de 17 mai 2022, a parvenit copia adeverinței de eliberare emisă în privința deținutului Samoilă Ion XXXXX, prin care se confirmă că acesta a executat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Florești din 24.06.2013, în Penitenciarul nr. 8 – Bender din data de 15.11.2012 până la 17.02.2017 (f.d. 63-64, vol. II).

În acord cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal este reglementată următoarea situație de drept *(1) Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - termenul de 15 ani.*

Ținând cont de actele elucidate mai sus, anexate la materialele cauzei, Colegiul lărgit stabilește că norma precitată nu este incidentă speței în cauză. Or, a fost stabilit cu certitudine că inculpatului Samoilă Ion a executat pedeapsa închisorii stabilită prin sentința Judecătorei Florești din 24.06.2013, care în mod pripit a fost reținută la cumularea pedepselor de către instanțele de fond, în baza art. 85 Cod penal.

La acest capitol, instanța de recurs ține să menționeze că individualizarea pedepsei este operațiunea de adaptare a pedepsei în raport cu fiecare infracțiune și cu fiecare infractor în vederea realizării scopului său preventiv-educativ prevăzut de lege, constituind un principiu de bază al dreptului penal. Cu toate că pentru a exprima procedura de fixare, de stabilire a pedepsei sunt utilizați termeni ca: dozare, proporționalitate, individualizare etc., care exprimă mai mult sau mai puțin cuprinzător conținutul acestei operațiuni, cumularea pedepselor fără echivoc se înglobează în conceptul de individualizare a pedepsei penale.

Pe marginea solicitării apărătorului Gorencu Cornelia precum că în privința condamnatului sunt aplicabile prevederile Legii nr. 243 din 24.12.2022 privind Amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței R. Moldova, Colegiul penal lărgit consideră că aplicarea prevederilor legii nominalizate, publicată și intrată în vigoare la 31.12.2021, în această speță nu poate avea loc la etapa recursului ordinar, urmând a fi soluționată la etapa executării pedepsei, în conformitate cu prevederile dispozițiilor art. art. 469-472 Cod de procedură penală.

În concluzie, Colegiul penal conchide că în speța deferită judecătii instanțele de fond greșit au aplicat prevederile art. 85 Cod penal, din considerentele expuse mai sus, devenind incident temeiul de casare prescris la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, iar în asemenea caz, se impune soluția de admitere a recursurilor ordinare declarate, cu casarea deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, având în vedere că eroarea constatată în prezenta cauză penală nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să înlăture eroarea menționată, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art. 417-418 Cod de procedură penală să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

6. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului Samoilă Ion și de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Samoilă Ion, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Samoilă Ion XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la **30 iunie 2022**.

Președinte

Judecători

Toma Nadejda

Guzun Ion

Catan Liliana

Boico Victor

Plămădeală Ghenadie